

El triplet unitari

Aquesta vegada –la tercera– ha costat més. Molt més. Però finalment hi ha hagut un gran acord que permet parlar d'una llista unitària a Catalunya. Una llista que inclou Convergència Democràtica i Esquerra Republicana, una part enorme, significativa, de la societat civil independentista, i ben segur que també altres opcions polítiques, com ara Demòcrates de Catalunya –l'escissió d'Unió que representa millor l'esperit i la intenció històrica del partit– i el Moviment d'Esquerres Sobiranes –el gruix dels dirigents i militants sobiranes que han abandonat el PSC en els darrers mesos. Només en queda exclosa la CUP, per voluntat pròpia. Membres d'aquest partit van participar activament en totes les reunions que van culminar amb l'acord, però finalment no el van assumir i se'n van separar. Potser és la millor opció.

Un dels arguments més utilitzats per defensar les llistes separades en les eleccions del 27 de setembre ha estat evitar que molts votants d'esquerra es decanten cap a opcions ambigües nacionalment o clarament unionistes fugint “de la dreta”, de Convergència, d'Artur Mas. Potser no en són tants com proclamen alguns de manera insistent, però tant se val. Siga com siga, la candidatura de la CUP atraurà els més reticents. Els que mai votarien una llista “amb Mas”. Els més convençuts de la necessitat de fer prevaler, també, l'eix ideològic. Els partidaris de la ruptura “de classe”.

La unitat de les forces sobiranes, en un primer moment, i independentistes, més tard, ha estat difícil, costeruda. Va costar molt definir i pactar la pregunta que va portar la consulta del 9 de novembre. Encara va costar més arribar a fer-la sense fissures polítiques que ho impedissin. Malgrat l'èxit que va suposar la consulta, paradoxalment, els partits que l'havien concretada es van separar l'endemà entre fortes convulsions. Ja hi havia arribat enfrontats pels recels i els retrets mutus.

Les dues primeres etapes van ser dures. La tercera encara ho ha estat més. La unitat ha estat molt més difícil de refer ara. La llista que ha començat a concretar-se de la nova opció unitària és engrescadora: Raül Romeva, Carme Forcadell, Muriel Casals, Mas i Junqueras. Ha estat saludada des de Madrid amb enormes desqualificacions i les amenaces habituals encara més desbocades. Hi ha nervis. Entre el govern i les institucions de l'Estat. També entre l'oposició i fins i tot entre les opcions aparentment més comprensives, com ara Izquierda Unida o Podemos. És una llista clarament guanyadora. Podria ser també l'opció que sumara la majoria absoluta. En tot cas, sembla el motor imprescindible per convertir Catalunya en un Estat independent.

29

62

32

68

78

- 70 ANTOLOGIA POÈTICA
La carn fresca d'Amadeu Fabregat, descongelada

La Galeria

- 73 LITERATURA
Entrevista a Alice McDermott
- 74 MÓN EDITORIAL
- 75 MÚSICA I Xavier Aliaga
Blaumut i l'art de la delicadesa pop
- 76 CINEMA I Àlex Gorina
Pixarlàndia, forever

- 77 TELEVISIÓ I Toni de la Torre
Consciència
- 78 TEATRE I F. Foguet i Boreu
'Divertimento' grotesc i estrofolari
- 79 ART I Ricard Mas
Caviar a Cadaqués
- 80 ART I Francesc Fontbona
Josep Pijoan
- 81 GASTRONOMIA I Jaume Fàbrega
Un peix que canvia de nom en cuire's?

Tel.: 963 535 100. Gemma Garrido i Zaida Torregrosa (Barcelona). Tel.: 932 384 262.
Nos projectes: Zaida Torregrosa
Subscripcions: Maria Josep Cánovas
Administració: Pilar Martí i Quica Sena
Fotomecànica i impressió: Rotimpres Aiguaviva (Gironès).
Dipòsit legal: V-853-1984

Amb el suport:

Generalitat de Catalunya
Departament de la Presidència
Secretaria de Comunicació

Cap part d'aquesta publicació no pot ser reproduïda per cap mitjà: mecànic, fotoquímica, electroòptica, magnètica, de fotocòpia, ni de cap altra mena, sense permís de l'editor.